No. 48. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 21 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

HILDBURGHAUSEN (Saksen) den 9. April. Eergisteren avond, omstreeks 8 ure, heeft men langs den Z. W. zoom van het Thuringerwoud eene aardbeving gevoeld, die geweldiger was dan men immer aldaar ondervonden heeft. De beweging ging van het zuiden naar het noorden, en duurde eene halve seconde. De schok ging van een gedruisch als het geknal van verre gehoorde kanonschoten vergezeld. Het had dien dag nu geregend en dan gesneeuwd. Tegen den avond werd het helder. Sedert de aardbeving hebben wij bestendig regen en storm. De barometer is 6 strepen gedaald. De schok ging golfgewijze langs het gebergte, doch op den bergrug werd dezelve weinig of niet bespeurd. Te Eisfeld en te Grabfeld hoorde men de vensters tegen elkander slaan, zag men tafels en stoelen verschuiven, en de schoorsteenmantels en muren bekwamen scheuren. In Birkenfeld meenden de bewoners, dat er noodschoten werden gedaan, en werden in geen geringen schrik gebragt.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 17. April. Gisteren morgen zijn van hier vertrokken de *Phénoméne*, kapt. *Petersen*, met 206, de Zweedsche bark *Catharina* kapt. *Sidenmall*, met 101 landverhuizers. — Er bevindt zich nog op stroom de Amerikaansche bark *Plato*, kapt. *Holmes*, met 106, en de Engelsche brik *Waternymph*, kapt. *Falcus*, met 89 landverhuizers, beide naar New-York bestemd; heden en morgen zullen nog uit onze dokken gehaald worden de bark *Stad Antwerpen*, met 158, de Noordsche brik *Louis de Geer* met 168, en de Zweedsche brik *Albion* met 146 landverhuizers, alle insgelijks naar New-York. De Engelsche driemaster *Earl of Liverpool* is van Londen in ballast alhier aangekomen, om landverhuizers naar New-York te voeren, nademaal de schepen om passagiers aan boord te nemen in onze haven ontbreken.

— De minister van binnenlandsche zaken, zegt de *Moniteur de Belge*, heeft inlichtingen doen nemen omtrent het voorkomen van den aanstaanden oogst. Uit de provinciën Braband, Henegouwen, Luik en West-Vlaanderen zijn bereids omstandige verslagen ingekomen, welke hierin overeenstemmen, dat de uitgezaaide tarwe en rogge allergunstigst te velde staan. De vertraging in den groei, door de verlenging des winters te weeg gebragt, schijnt op de landvruchten eenen heilzamen invloed te moeten uitoefenen. Volgens de gedane waarneming, zijn de oude landbouwers over het algemeen van oordeel, dat de oogst dit jaar overvloedig zal zijn.

Aan den Bruesschen *Standaard* schrijft men uit de West-Vlaandersche gemeente Hooglede: De oogst belooft dit jaar zeer voordeelig te zijn; de koude, die gedurende eenige weken heerscht, zal veel goed doen aan het koolzaad; de plant heeft den tijd om zich te versterken. De tarwe en de rogge zijn wat verachterd; dit is niet nadeelig voor den oogst. Men is thans bezig om de aardappelen te planten, nooit zijn er meer geplant geweest dan dit jaar. De vlasteelt vermindert, daar het zaad te duur is en de goede uitval te wisselvallig. De armoede is zoo groot in onze omstreken, dat de behoeftigen des nachts de koolzaadplanten en de nieuw geplante aardappelen gaan uitrukken, om tot hun voedsel te gebruiken.

NEDERLANDEN.

GORINCHEM, den 16. April. Tot ons leedwezen vernemen wij, dat het stoomjagt *Stad Gorinchem*, varende op Middelburg, zijne dienst zal staken. Hetzelve zoude aan den heer *T. Smits* verkocht zijn, voor eene som van *f* 45000, om voortaan dienst te doen als sleper.

ZWOLLE, den 16. April. Er woont te Steenwijk zekere *Jonnes de Vries*, die met de pen alle stukken zoo gelijkend namaakt, dat men ze volstrekt niet van de echte onderscheiden kan. Zoo heeft hij voor eenigen tijd nagemaakt een muntbillet, en het aan Z. M. den Koning opgezonden, alleen met het doel om te bewijzen, hoe naauwkeurig dezelve nagemaakt kunnen worden. Z. M. heeft den braven man daarvoor eene gratificatie gezonden van *f* 50.

— Te Steenwijk waren dezer dagen aan drie onderscheidene personen drie muntbilletten uitgegeven, welke alle drie valsch bevonden zijn, doch zoo naauwkeurig met de pen waren nagemaakt, dat ze van de echte bijna niet te onderscheiden zijn, waren er het watermerk in, welligt zouden zij langen tijd als echte zijn doorgegaan.

— Het īverige kantongeregt aldaar meende gegronde redenen te hebben om zekeren *J. de V. . . .*, debitant der loterij te Steenwijkerwold, als den fabrijkant te mogen verdenken; ten minste gisteren morgen, ten 5 ure, werd de genoemde debitant door de policie gearresteerd, als verdacht zich aan het namaken van muntbilletten te hebben schuldig gemaakt.

— Te Deventer moet gisteren een valsch muntbillet ingewisseld zijn, van *f* 500 en de uitgever in arrest zijn genomen.

— De *Schiedamsche Courant* van den 16. April berigt, dat *Engeltje van der Vlies*, te Pijnacker, welke aan gebrek van spijsvertering leed, en in geene jaren voedsel heeft gebruikt, aldaar is overleden.

— Het jongste nommer van 't dagblad *Overyssel* bevat een allerbelangrijkst, zoo scherp als zeestig hoofdartikel over de voorgedragene wet op *ongeoorloofde vereenigingen en godsdienst-oefeningen*, welke bepalingen nog veel strenger zijn dan die van *Napoleon* en deels lijnregt in strijd met art. 191 der grondwet.

Het slot van dit hoofdartikel luidt: « Bij de geschiedenis, hoe ons volk van dag tot dag in levenskracht afneemt, en eindelijk, na vele mislukte kuren, den laatsten snik geeft, zonder dat men er op het staatstooneel veel van merkt, zal de late nakomeling, als zij haar leest, in slaap vallen; — maar misschien zal er nog een edele traan schitteren in het oog van den bewoner der oevers van de Missouri of Missisipe, wiens voorvader een land verliet, waar men hem in den kerker sloot, omdat hij in de onschuldigheid des harten met meer dan 21 personen God met psalmgezang vereerde, terwijl men een patent konde nemen om een *bordeel* op te rigten, en in onbeperkten getale op de feestdagen der kerk in drinkgelagen mogt tieren en zwelgen." —

— Men schrijft uit Arnemuiden, den 18. dezer:

Heden beviel door Gods goedheid, met behulp van den heer *J. Oversluis*, verloskundige te Arnemuiden, van drie levende zonen, *Johanna Grootjans*, vrouw van *M Schroevers*, visscher alhier.

Deze vrouw verkeert in een hulpbehoevenden staat, zoo dat, bij de tot op heden zoo geringen vischvangst, zij in het volstrekte onvermogen verkeert, om in de eerste en vele behoeften van hare kleine lievelingen te voorzien, en houdt mitsdien, naast God, het oog geslagen op hare meergegoede natuurgenooten in deze provincie. Zij bevindt zich met de drie jonggeborenen, naar tijds omstandigheden, in redelijken welstand.

GEMENGDE BERIGTEN.

Uit onderscheiden plaatsen zyn berigten ontvangen van het inbreken en bestelen van katholieke kerken. — De Christenen hebben thans 117 kerken in China. — Volgens een wetenschappelyk tydschrift zyn er in Pruissen 10,000 blinden, byna 1 op de 1400 zielen. In Nederland zyn sedert een paar jaren vele blinden ziende geworden, maar de meesten zyn nog naar geest en ligchaam verlamd en dus tot werken ongeschikt. — Onder de logens van den dag behoort geteld te worden, de geboorte van een kind met een tygerkop, in de omstreken van Ryssel. — De Pruissische landdag is ll. zondag door den koning geopend. Z. M. verteldo zyne getrouwe stenden de behoefte die hy gevoelde om te verklaren dat geene magt op aarde hem ooit zal bewegen om de betrekking tusschen vorst en volk constitutionneel te maken. Z. M. streeft niet naar de gunst des volks en zal niet duldén dat er tusschen God in den hemel en 't koningryk Pruissen eene geschreven grondwet kome, en meer dergelyke fraayigheden die wel te voorzien waren. Dit eerste bedryf der comedie is in vrede en zonder lagchen afgeloopen; zynde de vorst van Solms-Hohen-Solms-Lich benoemd tot Landdagmaarschalk. — Van alle zyden komen berigten in van landverhuizingen; by honderden en duizenden ontvlieden de Europeanen den bodem waar hunne wieg op stond en hunne zakken geplunderd worden. — De min. van oorlog in den Haag zal weêr niet minder dan 50,000 eersche bloedzuigers in activiteit brengen. — Te Leipzich wordt een vertaler van Payne's bekende werk, de eeuw der rede, crimineel vervolgd! — Mr. G. van Endegeest heeft in Nederl. zin sterk geredekaveld over den Haarl. meer, zeer in 't voordeel van Leeghwater; de groote helpen malkadr, — en de kleinen beta'en de kosten. — De hervormer Ronge wordt in zyné gevangenis met groote strengheid behandeld, hebbende gepreekt buiten zyn kring. — In Zwitserl. wordt een luchtschip gebouwd met een kajuit voor de passagiers. — Abd-el-kader begint weêr offensief te handelen; er is nu order gekomen om hem finaal te overwinnen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Een ernstig woord tot het Nederlandsche volk.

Niettegenstaande een aantal kundige en waarlijk vrijzinnige mannen door middel der onafhankelijke dag- en weekbladen met lofferlijken ijver alle mogelijke pogingen aangewend hebben en nog aanwenden ten einde den nationalen geest uit zijne langdurige verdooving en sluimering optewekken, en hoezeer hun dit eenigzins gelukt moge zijn, zoo heerscht er nogthans bij ons eene hoogst laakbare onverschilligheid ten aanzien onzer openbare en algemeene aangelegenheden en belangen, die ons dikwerf geheel ontmoedigd en het uitzigt op verbetering derzelve in de toekomst bijna geheel beneveld, en ontdekt men, hoe vurig men in het algemeen ook naar eene gunstige verandering daarin haken moge, weinig lust of opgewektheid om door ernstig en ijverig onderzoek eenigzins grondig met onze staatshuishoudelijke inrigting die — zoowel wij vroeger reeds aantoonden — eigenlijke en wezenlijke bron onzer veelzijdige ellende, — het gebrekkige derzelve en de middelen tot eene mogelijke verbetering daarvan bekend te worden en tegelijk ook deze laatste aan te wenden, en nogtans is die kennis en aanwending voor ons van het hoogste belang, ja geheel en al onmisbaar, indien wij eene verbetering in onze maatschappelijken toestand wenschen te erlangen, die zonder dat niet denkbaar en even zoo onmogelijk is als het den geneesheer onmogelijk zijn zoude den lijder, wiens ziekte hij niet herkende, een geschikt en doeltreffend middel toe te dienen dat zijne smarten lenigen en hem genezing aanbrengen zou. Die kennis nu doen ons de liberale bladen aan de hand; zij zijn het die onverholen en naar waarheid den jammerlijken toestand des volks afschetsen, de oorzaken daarvan aanwijzen en de middelen opgeven welker tijdige aanwending alleen geschikt is hulp en redding aan te brengen, doch welker verwaarloozing evenzeer de droevigste gevolgen na zich slepen zal.

Het is waar — en wij erkennen dit met blijdschap, want het is ons eene lichtstraal in de duisternis die ons omringt — die vrijzinnige bladen worden meer en meer algemeen gelezen, en de natie toont daardoor ten minste niet geheel en al meer omtrent hare algemeene en dure belangen onverschillig te zijn; doch welken indruk laat die lezing na, welke gevolgen zien wij er van, immers weinig, te weinig veelal; wanneer men zulk een blad onnadenkend gelezen heeft, wordt het zuchtend en schouderophalend weggelegd, met de verklaring en de vraag in eenen adem gedaan: ja, 't is alles wel waar, doch wat helpt het?

Wij hebben ons voorgenomen vooreerst het ongerijmde, om niet te zeggen dwaze, dezer vraag aan te wijzen; ten tweeden op dezelve naar waarheid te antwoorden en eindelijk ze in het licht der geschiedenis, dat groote en nimmer genoeg te overwegene leerboek der menschheid en der staatkunde te beschouwen en ook deze voor ons daarop te laten antwoorden; gaan wij daartoe over.

Wij willen, zeiden wij, eerst de ongerijmdheid der vraag aantoonen en gelooven die niet beter te kunnen doen uitkomen dan door het doen eener tegenvraag: Wat helpt het? Vraagt alzoo de kranke, die op het ziekbed gekluisterd liggende en vurig naar zijne herstelling verlangende, daartoe een middel aangeboden wordt? Vraagt dit den drenkeling, die eenen bijna wissen dood voor oogen hebbende, angstig naar redding uitziet en om hulp roept, wanneer men hem, al ware het ook slechts eenen strohalm of zwakken draad, toewerpen zoude? immers neen; beiden grijpen zij elk middel aan dat slechts onder hun bereik is, waar zij maar eenigzins hulp en redding van hopen of verwachten kunnen en klemmen zich als wanhopig aan hetzelve vast, wetende dat zonder derzelver beproeving zeker alles verloren is en ten volle overtuigd, dat het tijd genoeg is een middel te laten varen en zijn vertrouwen aan hetzelve te ontzeggen, wanneer deszelfs ondoelmatigheid en ongenoegzaamheid door de ondervinding aangetoond en bewezen is.

Doch deden zij ook niet alzoo, dan nog zij het vergund te vragen: wat zouden wij van den kranke zeggen die zijne niet-herstelling den geneesheer wijten, wiens voorschriften hij niet of slechts gedeeltelijk gevolgd, of het middel ten laste leggen zou dat hij niet had willen aanwenden? Wij achten het overtollig die vraag te beantwoorden, doch willen doen opmerken dat dit beeld ons naar het leven treft. Waarlijk niet de schuld der oppositie, niet de schuld der onafhankelijke bladen; noch der door haar voorgeschrevene middelen is het, dat wij ons nog met zoo weinig verbetering — hoewel er reeds eenige te bespeuren, is — verblijden mogen, neen, hunner is de schuld die, om welke reden dan ook, geaarzeld hebben van die middelen het noodige gebruik te maken.

Ten tweede op dezelve naar waarheid antwoorden; wij zullen dit doen met aan te wijzen waar en hoe de vrije pers reeds geholpen heeft; gaan wij daartoe eenige jaren terug.

Langen tijd mogt de natie reeds bemerkt of gevoeld hebben dat de algemeene welvaart kwijnde, de bloei des vaderlands meer en meer afnam en een ondragelijke last op hare schouders drukte; zij liet zich daaromtrent, wat nog heden bij velen het geval is, met nietige en ijdele magtspreuken tevreden stellen, en gaf zich de moeite niet zelve de oorzaken daarvan op te sporen, ja zou het als heiligschennis aangemerkt en met huivering de gedachte van zich afgestooten hebben, die in onze staatsinrigtingen of bij ons bestuur te zoeken; onze wetten werden immers voor modellen gehouden, wij hadden een koning aan het hoofd, (dit hebben we trouwens nog,) die den klinkenden naam van Oranje-Nassau droeg, wat op zich zelve reeds genoegzaam is om den onnadenkenden grooten hoop te bedwelmen, en die wij in onzen waanzin voor den wijsten en besten der vorsten uitkreten, en bewindslieden, ministers, Staten-Generaal enz. van het

best mogelijke kaliber, terwijl onze dichters van Oranje en Nederlands vrijheid en welvaart zongen. Intusschen bespeurde men wel eene hand over hand toenemende, niet langer te loochenen algemeenen achteruitgang, en een duister vermoeden, van waar dit komen mogt, deed zich welligt bij enkelen op, doch zekerheid was er niet, waar het eigenlijk haperde wist men niet of durfde men naauwelijks gelooven en zoo werd het kwaad van dag tot dag erger.

Doch daar trad de vrije en onafhankelijke dagbladpers op; fier als een koning in het bewustzijn harer waardigheid en kracht; zij sprak en het werd licht; de geheimzinnige sluijer die onze staatsaangelegenheden omhulde werd door haar weggerukt, de natie door hare krachtige taal uit den nog dommeligen toestand opgewekt en de begoocheling verdween; zij wees de oorzaken aan waaruit de verachterde toestand des vaderlands voortvloeide, alsmede de middelen tot herstelling daarvan: het gedurende bijna een vierde eener eeuw misleide volk, van welks verblinding men het schandelijkst mogelijk misbruik gemaakt had om het te berooven en uit te plunderen zag, en de lang gehuldigde en bewierookte afgod viel, den vloek der natie met zich nemende.

Ziedaar wat de liberale pers deed; hier hielp zij reeds!, ten ware men de herkenning onzer ziekte en de aanbieding van een gepast middel — men vergeve ons die beelden der medische wetenschap, zij drukken juist uit wat wij anders niet dan met langdradige omschrijvingen duidelijk zouden kunnen maken — als geene aanvankelijke hulp aanteemerken hebbe.

Eindelijk ze in het licht der geschiedenis beschouwen, en zien wat deze ons antwoorden zal, wanneer wij haar vragen: wat hielpen de middelen, aangewend om een volk vrij en gelukkig te maken, en welke waren de gevolgen hunner verwaarloozing voor alle volken en door alle eeuwen heen? en al dadelijk valt ons in het oog dat die vraag zelve (n. l. wat helpt het?) om den zin zooals zij hier gedaan wordt — ontkennend — eene grove en betreurenswaardige onkunde in de algemeene zoowel nieuwe als oude en vaderlandsche geschiedenis verraad. Immers daar ligt zij voor ons, die geschiedenis, doch hoe geheel anders zou niet haren inhoud zijn, indien voor zoovele doorluchtige en roemrijke voorbeelden van schitterenden heldenmoed en edelen vrijheidszin, die zij ons ter bewondering en navolging voorhoudt, telkens die ongelukkige vraag in de plaats kon worden gesteld, men zou alsdan deszelfs geheelen inhoud, in dit enkele met bloedroode letteren te schrijven woord kunnen zamenvatten: *Onderdrukking*: maar neen, wanneer wij haar opmerkzaam en onpartijdig nagaan, leert zij ons, dat reeds van de vroegste tijden af, bij den eersten oorsprong en vorming der maatschappijën, twee beginselen zich openbaarden, die tot dezen dag toe elkander vijandig tegenovergestaan hebben, en eeuwig tegenoverstaan zullen: vrijheidszin en despotismus; en velen dier beroerten en omwentelingen, welke beurtelings het menschdom geteisterd, de staten geschokt, de wereld als in vuur en vlam gezet en het bloed en de tranen van derzelver bewoners hebben doen stroomen en de meeste dier tooneelen van jammer en ellende, welke het menschelijk gevoel schokken, ons doen gruwen en met ijzing er de oogen van afwenden, welke zij ons op bijna elke bladz. te beschouwen geeft, mogen vrijelijk als zoovele uitvloeisels en gevolgen van den onderlingen strijd dier beginselen aangemerkt worden, die nimmer geeindigd maar steeds met de meeste hevigheid gevoerd werd. Heden ten dage, ook bij ons, wordt die strijd voortgezet; en hoewel van de zijde des volks flaauwelijk, aan de zijde der regering, die alle mogelijke krachten inspant om het verloren terrein te herwinnen, heftig doch in eenen anderen vorm, met gewijzigde, maar met den tijd overeenkomende wapenen, want ook in dit soort van gevechten is de ruwe en onbehouwen knods door het meer kunstmatige percussie-geweer, of misschien wel door een geen geluid gevend edoch snel en goed doeltreffend stoomroer vervangen; men zal ons mogelijk niet meer dooden of in vreemde gewesten tot slaven verkoopen; neen, maar men legt ons de moeijelijkste en zwaarste pligten en lasten der maatschappij ter vervulling op, terwijl men ons het genot harer regten ontneemt of slechts in naam laat, wat gelijk is en ons alzoo wezenlijk zoekt te vernietigen en slaven in ons eigen vaderland te maken; en ach! dat dit niet reeds maar al te zeer gelukt ware, wij ondervinden dit; dat die smartelijke ondervinding ons niet te zeer nederdrukke, dat ze veelal onzen moed aanvure, ons opwekke, om krachtiger, meer werkelijk aandeel in den strijd te nemen die in deze oogenblikken niet alleen in Nederland maar tegelijk door gansch Europa gevoerd wordt: den strijd tusschen het absolutismus der vorsten en regeringen en het liberalismus der volken.

Dat de vele treurige voorbeelden der geschiedenis ons krachtig hiertoe aansporen; waarschuwend leert zij ons, dat overal waar het eerste over het laatste vermogt te zegevieren, overal waar het monarchaal of aristocratisch despotismus gelukken mogt, de vrijheidszucht eens volks uit te blusschen, waar deze bij eene natie verloren ging, door onverschilligheid en achteloosheid vervangen werd, ellende en slavernij deszelfs deel geweest is, tot in de laatste geslachten; ziet naar Griekenland en Rome, beiden eenmaal bloeijend, rijk en magtig door de vrijheidszin en daaruit voortvloeijende zedelijke kracht hunner burgeren, doch verarmd en verzwakt, vernederd en vernietigd door het despotismus hunner vorsten en grooten en tot deze eeuw de ketenen der stoffelijke en zedelijke slavernij dragende. Zoo wreekt zich de vrijheid over hare verachters door deze te verlaten en tegelijk hare onafscheidelijke gezellinnen, nationale welvaart en volksgeluk met zich te voeren.

Dat toch die strenge lessen der ondervinding van anderen voor ons niet verloren gaan, maar ons heilzame vruchten opleveren mogen; men wane niet dat die tijden van ellende en onderdrukking voorbijgegaan zijn en niet wederkeeren zullen, want indien wij werkelooze aanschouwers der wereldgebeurtenissen blijven, zullen zij spoediger dan men denken zou terugkeeren; aanvankelijk zijn zij reeds weder verschenen; de ondervinding leert het, wij behoeven desaangaande niets verder te zeggen.

Maar bemoedigend leert ons ook de geschiedenis van datzelfde Griekenland en Rome, dat zoolang de vrijheidszin in het hart eens volks woont, dit bezielt, alle aanslagen van het despotismus daardoor verijdeld en vernietigd worden en de heerschappij der laatste eene hersenschim is, niet bestaan, daar waar de eerste in waarheid ten troon zit en haren goddelijken schepter zwaait; bemoedige dit ook ons en geve het ons kracht.

Een schitterend bewijs voor wat de vrijheidszucht eens volks vermag en wat krachtig voor de waarheid onzer laatste stelling pleit, levert ons, in de nieuwere geschiedenis, het Frankrijk der 18e en 19e eeuw; zonder dezelve ware nimmer een zwakke LODEWIJK XVI, of een dweepzuchtige KAREL X van den troon verdreven, en zuchtte dat schoone rijk zeker nog onder de willekeur des adels, zou het nog onder de heersch- en plunderzucht eener onverzadelijke priesterschaar gebukt gaan.

Nemen wij ten slotte de geschiedenis onzes vaderlands in de hand en wagen wij het daarmede die vraag te doen, voorzeker zal zij ons als in de keel blijven steken; wat *helpt het?* die vraag door onze vaderen gedaan — het was toch zooveel gemakkelijker — in plaats van tachtig jaren strijdens, en wie weet, nog heden misschien droegen wij de *kluisters* van Spanje en Rome. Schamen wij ons voor dat waardig en dapper voorgeslacht, dat goed en bloed voor de vrijheid van zich zelf en zijne geslachten veil had, terwijl wij, slechts geroepen om een eenvoudig en wettig middel ter behoud onzer vrijheid en welvaart aantewenden, nog te flaauwhartig zijn om dit te doen.

Wij hebben onze voorgenomene taak volbragt, ons werk voleindigd; welke ontvangst zal het bij de natie te beurt vallen? Sommigen zullen onze voorstelling voor overdreven, anderen voor het voortbrengsel eener verhitte verbeelding, enkelen misschien voor dichterlijke illusie, nog anderen voor vrijheidsdroomerij, staatkundige koortsziekte enz., houden en uitkrijten, terwijl een aanzienlijk gedeelte, naar wij hopen, met belangstelling vragen zal: maar wat wil hij? (die vraag is reeds door enkelen gedaan) dit alles weten wij, doch het hindert ons niet; wij spreken en handelen naar onze innigste, zoo wij vertrouwen mogen, zeer grondige overtuiging, en gaan daardoor versterkt, moedig voorwaarts; de laatste vraag willen wij echter beantwoorden. Wat wij willen, Nederlanders? Aan de drukkende heerschappij der grooten, welker gevolgen, armoede en slavernij wij u bij anderen beschouwelijk gemaakt hebben, en gij zelve aanvankelijk reeds ondervindt u ontrukken, *dat willen wy*: Dat gij in uw eigen vaderland vrij en gelukkig zijn, niet langer naar een vreemd werelddeel zoudt behoeven te gaan om vrijheid en brood voor uwe kinderen te zoeken, *dat willen wy!* En wanneer wij nu, ten einde die zoo schoone en regtmatige wenschen vervuld te zien, daartoe, gelijk ons voornemen is, een middel beproeven willen, roepen wij uwe hulp daarbij ernstig in en bidden u wil tot uw eigen welzijn ons dezelve verleenen; onttrek ze ons niet, maar wil met al uwe krachten ons bijstaan ter bereiking van het groote en heilige doel dat wij ons voorgesteld hebben: de verlossing en redding des vaderlands: en dit doel zullen wij bereiken, ten spijt aller zich vijandig tegen ons aankantende magten en in weerwil onzer schijnbaar geringe hulpmiddelen, wanneer gij slechts wilt. Men spotte niet met deze onze verzekering, dit is het werk van dwazen; hij die de almagt van den menschelijken, van den algemeenen wil kent en met verbazing de duizende gewrochten derzelve in de stoffelijke en zedelijke wereld gadegeslagen heeft en daardoor weet dat niets aan denzelven onmogelijk is, hij vooral zal zich daarvan onthouden, maar toezien, of wij ons woord houden, onze beloften volbrengen kunnen en zullen.

Aan het slot van ons artikel gekomen zijnde, herinneren wij ons in de inleiding van hetzelve gezegd te hebben, dat er bij ons eene hoogst laakbare onverschilligheid ten aanzien onzer openbare en algemeene aangelegenheden en belangen heerscht (tegen welke zoowel als tegen hare uiting door de vraag: wat helpt het? wij ijverig geprotesteerd hebben). Is dit wel de waarheid? helaas! ja, en wil men een treurig, zoowel als voldingend bewijs, zie hier hetzelve. Heden wordt in 's lands vergaderzaal over een gewigtvol onderwerp, over de begrooting voor 1848 en 49 geraadpleegt, de opbrengst derzelve is verre boven uwe vermogens en middelen, en evenwel, nog geen enkele stem heeft zich tegen derzelver denkelijke aanneming verheven. Welaan, landgenooten! neemt zelve de beschuldiging van u weg: in het volgend nommer van dit blad zullen wij u in de gelegenheid stellen, door het openbaar maken eener petitie, tot verwerping dier begrooting, en niets zal ons aangenamer zijn dan door eene algemeene onderteekening derzelve, ons genoodzaakt te zien die beschuldiging intetrekken.

Mogt gij nu nog vragen, wat helpt het? en, als het niet helpt wat dan? zoo zouden wij u antwoorden: hetzelfde middel weder beproeven, doch met voorzigtigheid de dosis vergrooten, of wel, indien uwen toestand dit raadzaam en noodzakelijk maakte, eene beslissende proeve wagen.

Die ooren heeft om te hooren, die hoore!

GROEDE, den 15. April 1847. MICHIEL DE HONDT.

ALLERLEI.

Portretten-waarde.

Als een blijk van geestdrift, welke tegenwoordig te Goes en omstreken heerscht, diene het volgende: Op eene verkooping van boeken van liefhebberijen, gehouden op Dingsdag 23. Maart 1847, is onder meer anderen gepresenteerd 5 stel platen, voorstellende de portretten van Z. M. den Koning W. I, en H. D. eerste gemalin, met hunne zonen: alles op Chineesch papier, goed geconserveerde exemplaren; die van W. I met het opschrift: VADER DES VADERLANDS. Voor de drie eerste stellen is geboden — NIETS, ergo niets waardig. Voor het vierde stel is geboden, de kapitale som van zeven en een halve Cent; doch niet voor gegund. Voor het vijfde stel is geboden, de som van één dubbeltje, en wel om reden men de verkoopers niet opgescheept wilde laten met al dien prullarium, en deze, dankbaar voor het betoonde medelijden, hebben ze den edelmoedigen kooper gelaten. Diverse portretten van den KROONPRINS, VELDMAARSCHALK, CHASSÉ, VAN SPEIJK, VAN GEEN, enz. zijn onverkocht gebleven. Wie had dit kunnen denken, toen deze portretten vervaardigd werden? Tien cents, uit medelijden, voor vier vorstelijke portretten! - - - - En toch bevonden er zich nog al slaapmutsen op de verkooping, toch gedoogden zij dat die gedenkstukken voor spotprijzen werden verkocht.

GOES, den 24. Maart 1847. X. Y. Z.

ADVERTENTIEN.

§ § § De Notaris D. UYTTENHOOVEN zal, op Vrijdag den 23. April 1847, des namiddags ten 3 ure, in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, op de Groote Markt, te Vlissingen, presenteren te Verkoopen:

Een hecht, sterk en weldoortimmerd **HUIS** en **ERF**, waarin sedert vele jaren het **Slagersbedrijf** met goed gevolg is en nog wordt uitgeoefend, met daartoe behoorend **SLAGTHUIS**, beide staande en gelegen te Vlissingen, in het Lange Groenewoud, het eerste Wijk H. No. 19, Kadastraal bekend Sectie E. No. 437, ter grootte van 1 R. 59 Ellen, en het ander Wijk G. No. 34, Kadastraal bekend Sectie E. No. 347, ter grootte van 58 Ellen.

Beide zullen eerst ieder afzonderlijk en daarna te zamen worden geveild.

Een **HUIS** en **ERF**, zijnde een **Winkelhuis**, staande en gelegen te Vlissingen, in den Koudenhoek, Wijk L. No. 77, Kadastraal bekend Sectie D. No. 188, ter grootte van 99 Ellen;

En een **HUIS** en **ERF**, staande en gelegen naast het vorige, in den Koudenhoek, Wijk L. No. 78, kadastraal bekend Sectie D. No. 198, ter grootte van 65 Ellen.

Beide Huizen en Erven, zullen eerst ieder afzonderlijk, en daarna te zamen worden geveild.

Alle daags vóór de Verkooping voor een ieder te zien.

§ § § VERKOOPING binnen Vlissingen, op Dingsdag den 27 April 1847, des morgens om 10 uren, ten overstaan van den Notaris *A. VAN DER SWALME*, aan het Venduhuis van *M. DE VRIES*, in de Sint Jacobstraat, Wijk G. No. 69, van een partij **MEUBILAIRE GOEDEREN**, als: Chiffonières, Secretaires, Comodes, Canapé's, Bureaux, Kasjes, Stoelen, Tafels, een Mangel, Bedden en Matrassen, Mans- en Vrouwekleederen, en hetgeen meer zal worden gepresenteerd.

Daags vóór de Verkooping te zien.

Stoomboot *de Stad Vlissingen*.

De DIRECTIE adverteert, dat de dienst tusschen VLISSINGEN op ANTWERPEN en tusschenliggende Plaatsen van heden af weder geregeld zal plaats hebben, en wel des *Zondags* en *Dingsdags* van Vlissingen en des *Maandags* en *Woensdags* van Antwerpen, op de na te melden uren:

APRIL 1847.

Van VLISSINGEN:	*Van ANTWERPEN:*
Dingsdag 20, 's mr. 7 ure.	Woensdag 21, 's mr. 10 ure.
Zondag 25, « 8 «	Maandag 26, « 1 «
Dingsdag 27, « 8 «	Woensdag 28. « 1 «

De AFVAARTLIJSTJES tot ultimo *Julij* ingesloten, zijn à 5 cents verkrijgbaar bij de Boekverkoopers *J. C.* en *W. ALTORFFER*.

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN
VLISSINGEN en BRESKENS.

APRIL 1847.

Van Vlissingen.	Van Breskens.
Donderdag 22, nm. 5½ ure.	Donderd. 22, nm. 6½ ure.
Vrijdag 23, *niet varen.* «	Vrijdag 23, *niet varen.* «
Zaturdag 24, vm. 8 «	Zaturdag 24, vm. 9 «
Zondag 25, « 9 «	Zondag 25, « 10 «
Maandag 26, « 9 «	Maandag 26, « 10 «
Dingsdag 27, « 9½ «	Dingsdag 27, « 11½ «
Woensdag 28, « 10½ «	Woensd. 28, « 11½ «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 20. April. Sedert den 17. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Atalante, C. Hansen, Monte-Video, huiden; la Plata, C. Ohlson, Havannah, suiker; la Reine, R. Jansen, manufacturen, the Monarch, J. Main, beide Hull, stukgoed; Vriendschap, M. Wybus, Kiel, tarwe; Anna, H. Niemann, Rostoch, rogge; Fortuna, J. Jorn, garst, Julien, J. Pieper, beide Greifswald, garst en haver; Celebautros, N. Xinnerode, Gohtenburg, hout; Emma, J. L. Osten, Straalsund, die Hoffnung, T. Bielfeldt, Friedrichstad, beide tarwe; Argus, J. H. T. Bercke, Rostoch, rogge en tarwe.

Voor Duinkerken bestemd:

De Florian, D. T. Lijst, Riga, graan.

Voor Gend bestemd:

Dorette, R. O. Brahmus, Neustad, tarwe.

Voor Vlissingen bestemd:

Jonge Charles, J. Quite, Londen, ballast.

Van Antwerpen de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Julie en Johan, K. H. de Boer, haver, Londen; de Flora, G. A. Leis, graan, Duinkerken.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.